

ROMÂNIA
JUDECĂTORIA SECTOR 3 BUCUREȘTI
SENTINȚA CIVILĂ NR. 8764

Ședința publică din data de 09.07.2018

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: A

GREFIER: B

Pe rol judecarea cererii de chemare în judecată formulată de către creditoarea C, în contradictoriu cu debitorul D și terții popriți E și F, având ca obiect „validare poprire”.

Dezbaterile au avut loc în ședința din data de 25.06.2018, fiind consemnate în încheierea de ședință de la aceea dată, parte integrantă din prezenta, când, având nevoie de timp pentru a delibera, instanța a amânat pronunțarea pentru data de 09.07.2018, când în aceeași compunere a hotărât următoarele:

INSTANȚA,

Deliberând asupra cauzei civile de față, reține următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Sectorului 3 București, la data de 13.12.2017, sub nr. 30941/301/2017, creditoarea C, a solicitat instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța în contradictoriu cu debitorul D și terții popriți E și F, să dispuneți menținerea popririi înființate asupra terților popriți E și F, debitori ai debitorului urmărit D, prin Adresa de înființare a popririi asupra sumelor datorate debitorului de către terți nr. emisă de C, astfel încât organul de executare să poată continua executarea silită împotriva terțului poprit.

În motivarea în fapt a cererii, creditoarea a arătat că C, în calitate de organ fiscal competent, a demarat procedura de executare silită a debitorului D, în vederea recuperării obligațiilor restante datorate de acest contribuabil bugetului general consolidat, în temeiul sentinței penale nr., pronunțată de în dosarul nr., definitivă prin decizia penală nr.

În cadrul procedurii de executare silită a acestui contribuabil (D), organul fiscal de executare a procedat la poprirea sumelor datorate debitorului de către terți, printre aceștia fiind identificați și pârâții E și F.

Raporturile juridice între pârâții E și F și debitorul D izvorăsc din contractul de împrumut încheiat la data de, atestat de avocat prin Încheierea nr.

Astfel, prin *Adresa de înființare a popririi asupra sumelor datorate debitorului de către terți nr.*, organul fiscal de executare a înștiințat pe E și F, debitori ai debitorului urmărit D, că, în baza art. 236 alin. (5) din Codul de procedură fiscală, se înființează poprirea asupra sumelor de bani datorate de E și F, cu orice titlu, debitorului urmărit, D, dobândind astfel calitatea de terț poprit, de la data primirii, respectiv de la data de (pentru E) și (pentru F).

Practic, de la data de 28.04.2016, respectiv 06.10.2016, atât F cât și E aveau obligația să rețină și să vireze sumele datorate debitorului D, cu orice titlu, în conturile deschise la trezoreria statului indicate în cuprinsul adresei de înființare a popririi.

Prin adresă înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București sub nr., terțul poprit E a depus, în nume personal și al soției, contractul de împrumut și solicitarea scrisă către de eliberare a unor informații, precizând că „acestea sunt la momentul de față înscrisurile pe care le dețin cu privire la raportul de împrumut care a făcut obiectul contractului anterior menționat”.

Ulterior, a fost comunicată și adresa nr. prin care au fost depuse: Înscrisul reprezentând declarație de recunoaștere a stingerii datoriei prin care creditorul împrumutător D confirmă primirea întregii sume dată cu titlu de împrumut, în baza contractului de împrumut nr., act datat; Confirmările cu privire la plata sumei totale de lei din totalul de 1..... lei prin transfer bancar.

Precizăm că singurele dovezi anexate sunt confirmările transmise de cu privire la transferurile bancare pentru suma totală de lei (compusă din lei – transfer bancar din 23.06. 2010 și lei - transfer bancar din 01.02.2012), întrucât pentru diferența de lei nu

a fost depusă nicio dovadă de plată.

Pentru diferența de lei terții popriți au depus declarația creditorului de recunoaștere a stingerii datoriei (datată 12.05.2016).

În plus, conform principiului simetriei actelor juridice, orice modificare adusă unui act juridic, trebuie să îmbrace aceeași formă ca și actul modificat, cerință care nu este îndeplinită.

Conform dispozițiilor Codului de procedură civilă actualizat, înscrisul sub semnătură privată se bucură de o prezumție de validitate, dar puterea lui doveditoare se limitează la persoana care recunoaște înscrisul și se întinde numai până la proba contrară. Astfel, înscrisul sub semnătură privată, chiar recunoscut, nu are opozabilitate generală.

Având în vedere că terții popriți nu au dat curs solicitării de depunere a dovezilor cu privire la restituirea prețului integral, respectiv a chitanțelor cu privire la plățile efectuate în numerar, considerăm că în speță devin incidente dispozițiile art. 237 alin. 1 teza întâi Cod procedură fiscală, acțiunea în instanță urmând să fie fundamentată pe toate argumentele arătate anterior.

Remarcăm că terții popriți nu contesta existența ori valabilitatea contractului de împrumut din data de, singurele susțineri formulate în legătură cu acesta fiind referitoare la faptul că acesta s-a executat.

În această situație, ne vedem îndreptățiți să solicităm menținerea popririi pentru suma de lei, în aplicarea dispozițiilor art. 237 din Codul de procedură fiscală, potrivit cărora *dacă terțul poprit înștiințează organul de executare silită că nu datorează vreo sumă de bani debitorului urmărit, dar din informațiile și documentele deținute organul fiscal are indicii că terțul poprit datorează asemenea sume debitorului, precum și în cazul în care se invocă alte neregularități privind înființarea popririi, instanța judecătorească în a cărei rază teritorială se află domiciliul sau sediul terțului poprit, la cererea organului de executare silită ori a altei părți interesate, pe baza probelor administrate, dispune cu privire la menținerea sau desființarea popririi.*

Având în vedere cele menționate, întrucât terții popriți nu și-au îndeplinit în integralitate obligațiile privind achitarea sumelor datorate debitorului urmărit în conturile indicate de organul fiscal de executare, solicităm admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată și, în consecință, menținerea popririi înființate asupra terților popriți prin adresa de înființare a popririi, cu consecința pronunțării unei hotărâri de menținere a popririi, care constituie titlu executoriu, titlu ce îi conferă posibilitatea organului de executare silită să poată începe executarea silită a terților popriți, în condițiile Codului de procedură fiscală.

În drept au fost invocate disp. art.194 din Codul de procedură civilă, art. 236 - 237 din Codul de procedură fiscală și orice alte temeieri invocate în cuprinsul prezentei acțiuni.

În susținerea celor menționate mai sus, înțelegem să ne folosim de proba cu înscrisuri și orice alte mijloace de probă a căror necesitate ar rezulta din dezbateri.

În dovedire au fost depuse înscrisuri.

La data de 25.01.2018 au fost depuse actele din dosarul de executare (f. 26-222, Vol. I).

La data de 05.02.2018 debitorul D a depus întâmpinare la cererea de chemare în judecată formulată de C.

Solicită respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată formulată de C, având în vedere faptul că, atât la data transmiterii de către C a adresei nr., cât și la data formulării cererii de chemare în judecată ce formează obiectul dosarului mai sus rubricat, suma de lei, dată cu titlu de împrumut soților E și F conform contractului nr. din data de, îi fusese restituită în integralitate.

După cum a declarat și la data de 12.05.2016, învederează instanței de judecată faptul că suma de lei acordată cu titlu de împrumut prin contractul nr. din data de, i-a fost restituită integral de către soții E și F, până în luna mai a anului 2014, prin transfer bancar și plăți în numerar. Pentru sumele ce i-au fost restituite în numerar de către soții E și F, nu a considerat necesară eliberarea de chitanțe, dată fiind relația foarte apropiată, bazată pe încredere, dintre acesta și aceștia din urmă. Mai mult, având în vedere că întreaga sumă împrumutată conform contractului nr. din data de i-a fost restituită, a înțeles să remită soților E și F titlu în original, purtând mențiunea restituirii integrale a sumei de lei.

La data de 06.02.2018 terții popriți au depus întâmpinare la cererea de chemare în judecată formulată de C pe care solicită să o respingă ca nefondată, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea întâmpinării formulată de terțul poprit F, aceasta a arătat faptul că Terțul poprit nu s-a ocupat de restituirea către domnul D a sumei împrumutate conform Contractului de împrumut nr. din data de, lăsând acest aspect în sarcina și grija soțului său, E. Din cele ce i-au fost comunicate de către soțul său, știe că împrumutul a fost restituit integral domnului D.

În drept au fost invocate disp. art. 237 Cod procedură fiscală, art. 6, art. 1499 și urm. din Noul Cod civil, art. 205 și urm., art. 268, art. 278, art. 272, art. 273, art. 281, art. 301, art. 309, art. 327, art. 328, art. 329, art. 350 din Codul de procedură civilă.

În probatiune s-a solicitat proba cu înscrisuri, martori, prezumții, precum și orice alte probe a caror necesitate va reieși din dezbateri.

În motivarea în fapt a întâmpinării formulată de către terțul poprit E, acesta a arăt că la data de, între domnul D, în calitate de împrumutător, și Terțul poprit împreună cu soția sa, F (ambii denumiți în continuare „Terții popriți”), în calitate de împrumutați, s-a încheiat contractul de împrumut nr. (denumit în continuare „Contractul”), prin care Terții popriți au fost împrumutați de către domnul D cu suma de lei.

Potrivit art. 3.1 din Contract, Terții popriți aveau obligația de a restitui suma împrumutată în termen de 5 ani de la data semnării Contractului.

Suma împrumutată de Terții popriți conform Contractului a fost restituită integral domnului D în luna mai a anului 2014. Restituirea sumei împrumutate conform Contractului a fost realizată parțial prin transfer bancar și parțial prin numerar, astfel cum rezultă și din actele anexate prezentei întâmpinări, respectiv adresele din data de 17.05.2016 și din declarația domnului D din data de 12.05.2016 (denumită în continuare „Declarația de Recunoaștere a Stingerii Datoriei”). Facem precizarea că Terții popriți nu au solicitat eliberarea de chitanțe liberatorii la data realizării fiecărei restituiri în numerar a împrumutului, dată fiind imposibilitatea morală de preconstituire a acestor înscrisuri, imposibilitate rezultată din relația sufletească deosebit de apropiată dintre domnul D și domnul E, relație bazată pe încredere și respect reciproc.

Urmare adresei nr. din data de 28.04.2016 și a adresei nr., Terții popriți au comunicat C, prin adresele nr., nr. și nr. documentele care atestă restituirea sumei împrumutate conform Contractului.

În prezent, având în vedere restituirea integrală a sumei primită cu titlu de împrumut în baza Contractului, domnul D a înțeles să remită Terților popriți Contractul în original, purtând mențiunea restituirii integrale a sumei de lei.

Raportul juridic dintre domnul D și Terții popriți a luat naștere în baza Contractului, la data de iar executarea și finalizarea Contractului a avut loc în luna mai 2014. Prin urmare, în raport de dispozițiile art. 6 din Noul Cod civil, raportului juridic dintre domnul D și Terții popriți nu îi pot fi aplicate dispoziții legale intrate în vigoare în anul 2015, cum este cazul Legii nr. 70/2015 (ulterioară atât datei încheierii Contractului, cât și datei executării și încetării Contractului) invocată de D prin cererea de chemare în judecată.

Prin cererea de chemare în judecată D face o confuzie între momentul la care Declarația de Recunoaștere a Stingerii Datoriei, înscris sub semnătură privată, dobândește dată certă și puterea doveditoare a înscrisului sub semnătură privată reprezentat de Declarația de Recunoaștere a Stingerii Datoriei.

Declarația de Recunoaștere a Stingerii Datoriei a căpătat dată certă, în conformitate cu dispozițiile art. 278 alin. 1 pct. 6 din Codul de procedură civilă, cel târziu la data la care acest document a fost depus la C prin adresa nr., respectiv la data de 19.05.2016. În raport de data întocmirii Declarației de Recunoaștere a Stingerii Datoriei, 12.05.2016, dar și de data la care acest document a fost depus la C, 19.05.2016, în mod rezonabil se naște prezumția că data întocmirii acestui document este 12.05.2016. În concluzie Declarația de Recunoaștere a Stingerii Datoriei are dată certă, în conformitate cu dispozițiile art. 278 alin. 1 pct. 6 din Codul de procedură civilă, aceasta fiind opozabilă C.

În discuție, în prezenta cauză nu este dovada raportului juridic dintre D și Terții popriți rezultată din Contract, ci dovada restituirii unei sume de bani, respectiv plata/restituirea sumei împrumutate (cu alte cuvinte în discuție este dovada unui fapt juridic –plata/restituire sume de bani). Prin urmare, în prezenta cauză sunt aplicabile dispozițiile referitoare la dovada plății unei sume de bani (fapt juridic) și nu dispozițiile legale referitoare la dovada nașterii unui raport juridic. În conformitate cu dispozițiile

art. 6 alin. 5 din Noul Cod civil, dovada restituirii/plății sumei împrumutate este guvernată de legea în vigoare la data realizării restituirii/plății, deci de Noul Cod civil. Dovada plății se realizează potrivit dispozițiilor art. 1499 și urm din Noul Cod civil. Potrivit dispozițiilor art. 1499 din Noul Cod civil „Dacă prin lege nu se prevede altfel, dovada plății se face cu orice mijloc de probă”. În acest sens s-a pronunțat și doctrina „Așadar, trebuie operată distincția între proba raportului juridic din conținutul căruia face parte datoria și proba plății datoriei respective, art. 1499 NCC având ca obiect de reglementare al doilea aspect”.

Mai susține C faptul că dovada restituiri sumelor de bani în numerar se poate realiza doar prin prezentarea de chitanțe liberatorii. Această susținere nu poate fi primită de către instanța de judecată având în vedere următoarele aspecte:

Regula este că mijlocul de proba al plății este înscrisul sub formă de chitanță, semnat de creditor și remis debitorului, în conformitate cu dispozițiile art. 1500 din Noul Cod civil. De la aceasta regulă există însă și excepții, respectiv cele indicate de dispozițiile art. 281, art. 309 alin. 4 pct. 1, art. 329 și art. 350 din Codul de procedură civilă.

Pe de altă parte trebuie reținute următoarele aspecte legate de dovada plății:

Practica și doctrina sunt unanime în a recunoaște posibilitatea emiterii de chitanțe liberatorii ulterior momentului plății, potrivit dispozițiilor art. 1500 Noul Cod civil. „Articolul 1500 NCC reglementează, dreptul debitorului plătitor la remiterea chitanței liberatorii și, în funcție de împrejurări, la remiterea înscrisului original al creanței. Textul legal nu precizează ca momentul solicitării chitanței să coincidă cu momentul plății, rezultând că dreptul la eliberarea chitanței se poate exercita și ulterior plății”. „Dreptul la eliberarea chitanței se poate exercita și ulterior plății. Debitorul are dreptul de a cere restituirea titlului original al creanței”.

Chitanța liberatorie este scutită de îndeplinirea condiției datei certe. „Noua reglementare confirmă opinia doctrinară conform căreia chitanța liberatorie este scutită de exigența datei certe (a se vedea L. Pop, Obligațiile, vol. I, p. 467), întrucât nu există dispoziții exprese referitoare la obligativitatea acestui element al înscrisului”. Această concluzie rezultă și din cuprinsul dispozițiilor art. 278 alin. 2 din Codul de procedură civilă.

Față de aspectele precizate la punctul 5 lit. a și b de mai sus, la data de 12.05.2016, Declarația de Recunoaștere a Stingerii Datoriei a fost eliberată cu titlu de chitanță liberatorie.

Astfel cum am menționat în cuprinsul prezentei întâmpinări la descrierea situației de fapt, pentru fiecare plată/restituire a sumei împrumutate în numerar, nu au fost solicitate chitanțe liberatorii de către Terții popriți, dată fiind imposibilitatea morală de preconstituire a acestor înscrisuri, imposibilitate rezultată din relația sufletească deosebit de apropiată dintre domnul D și domnul E, relație bazată pe încredere și respect reciproc, care datează de mai bine de 10 ani.

În vederea dovedirii naturii relației existente între domnul D și domnul E, precum și a vechimii acesteia, înțelegem să administrăm următoarele probe: Înscrisuri, respectiv articole de presă publicate în legătură cu relația dintre Terțul poprit și domnul D; Planșe foto; Martori, respectiv proba cu doi martori: Domnul G și domnul H.

În sensul că relația dintre domnul D și domnul E, dovedită prin probele indicate mai sus, reprezintă o imposibilitate morală de preconstituire a înscrisurilor care să ateste restituirea în numerar a unei părți din suma împrumutată conform Contractului, s-a pronunțat și jurisprudența:

În folosul Terților popriți operează prezumția de restituire a sumei împrumutate potrivit Contractului, având în vedere că domnul D, în conformitate cu dispozițiile art. 1503 din Noul Cod civil, a remis Terților popriți înscrisul original constatator al creanței – contractul de împrumut nr. din data de, pe marginea căruia a făcut mențiunea restituirii integrale a sumei împrumutate de lei.

Învederăm instanței de judecată faptul că realitatea susținerilor Terților popriți referitoare la restituirea sumei de lei în numerar domnului D rezultă și din înscrisurile (adeverința nr. din data de 26.01.2018) anexate prezentei întâmpinări care atestă cuantumul veniturilor (..... lei) domnului E în perioada ianuarie 2013-mai 2014, dar și din înscrisurile (Adresa nr. din data de 25.01.2018 eliberată de) care atestă extragerile de numerar (.....) realizate de domnul E în perioada 2012-2014.

Probele indicate la punctul 7 de mai sus se referă la situația financiară a domnului E rezultată ca urmare a veniturilor înregistrate de acesta, însă, suplimentar acestor venituri, arătăm că, pe de o

parte, în aceeași perioadă a realizat venituri și soția domnului E, iar pe de altă parte, Terții popriți dispuneau de lichidități rezultate din economisiri realizate în anii anteriori, dar și din sume ce le erau transmise de către părinți. Aceste ultime aspecte le considerăm relevante, însă neutile în prezenta cauză, având în vedere informațiile furnizate de documentele menționate la punctul 7 al prezentei întâmpinări. Documentele referitoare la situația financiară a domnului E și la retragerile în numerar realizate, fac pe deplin dovada posibilităților financiare ale Terților popriți de a restitui suma de lei în numerar, către domnul D, astfel cum acesta din urmă a recunoscut prin Declarația de Recunoaștere a Stingerii Datoriei.

Declarația de Recunoaștere a Stingerii Datoriei din data de 12.05.2016, prin ea însăși sau coroborată cu celelalte mijloace de probă administrate în prezenta cauză fac dovada restituirii sumei de lei de către Terții popriți domnului D, având în vedere că: (a) Contractul nu a expirat la data de 21.05.2013; la data de 21.05.2013 a devenit exigibilă obligația Terților popriți de a restitui integral suma de lei împrumutată conform Contractului, (b) Contractul și-a produs efectele între părți până în luna mai a anului 2014, când a avut loc ultima plată în numerar, (c) am demonstrat în prezenta cauză că a existat o imposibilitate morală de preconstituire a dovezilor privind restituirea sumei primite conform Contractului, (d) față de relațiile existente între părțile Contractului, până la comunicarea adresei nr. din data de 28.04.2016, Terții popriți nu justificau un interes în obținerea de înscrisuri privind restituirea sumei împrumutate conform Contractului, (e) astfel cum am arătat mai sus, Noul Cod civil prevede posibilitatea eliberării chitanțelor liberatorii ulterior datei plății și (f) domnul D a remis Terților popriți titlul original constatator al creanței - Contractul.

De asemenea, având în vedere data menționată în cuprinsul Declarației de Recunoaștere a Stingerii Datoriei, 12.05.2016, și data înregistrării acesteia la C, 19.05.2016, în mod rezonabil, nu se poate considera că emiterea acesteia a avut loc prin antedatarea ei. Prin urmare, Declarația de Recunoaștere a Stingerii Datoriei este opozabilă C cel mai târziu de la data la care a fost depusă la C, respectiv cel mai târziu de la data de 19.05.2016.

C nu a administrat în prezenta cauză nicio probă care să contrazică dovezile administrate de Terții popriți (înscrisuri, prezumții legale și judiciare, martori) din care rezultă faptul că, atât la data emiterii de către C a adresei nr. din data de 28.04.2016, cât și la data formulării prezentei cereri de chemare în judecată, sumele acordate cu titlu de împrumut de domnul D Terților popriți au fost restituite în integralitate.

În drept au fost invocate disp. art. 237 Cod procedură fiscală, art. 6, art. 1499 și urm. din Noul Cod civil, art. 205 și urm., art. 268, art. 278, art. 272, art. 273, art. 281, art. 301, art. 309, art. 327, art. 328, art. 329, art. 350 din Codul de procedură civilă.

În probațiune s-a solicitat proba cu înscrisuri, martori, prezumții, precum și orice alte probe a caror necesitate va reieși din dezbateri.

De asemenea, în cadrul probei cu înscrisuri dorim să administrăm proba cu cele două exemplare în original ale contractului de împrumut nr. din data de Învăderăm instanței de judecată faptul că originalele vor fi prezentate la primul termen de judecată ce va fi acordat în prezenta cauză.

Solicita și administrarea probei cu doi martori, teza probatorie pentru proba cu martori este reprezentată de relația existentă între domnul E și domnul D în perioada în care au avut loc restituirile în numerar (imposibilitatea morală de preconstituire a înscrisurilor reprezentate de chitanțele liberatorii).

În dovedire au fost depuse înscrisuri.

La data de 19 și 21.03.2018 creditoarea a depus note de sedință prin care a reiterat aspectele invocate în cererea de chemare în judecată.

La termenul din data de 14.05.2018 instanța a încuviințat pentru toate părțile proba cu înscrisuri și pentru terții popriți și proba testimonială cu 1 martor.

În cauză a fost audiat martorul G, martor încuviințat terților popriți, a cărui declarație se află atașată la dosarul cauzei (f. 42, Vol. II).

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

În fapt, prin Adresa de înființare a poprii asupra sumelor datorate debitorului de către terți nr. (f. 48-49, Vol. I), s-a dispus înființarea poprii asupra sumelor de bani datorate de terții popriți E și F, cu orice titlu, debitorului urmărit, D, până la concurența sumei de lei.

În drept, în conformitate cu dispozițiile art. 236 alin. 1 din C.proc.fisc., "Sunt supuse executării silită prin poprire orice sume urmăribile reprezentând venituri și disponibilități bănești în lei și în valută, titluri de valoare sau alte bunuri mobile necorporale, deținute și/sau datorate, cu orice titlu, debitorului de către terțe persoane sau pe care aceștia le vor datora și/sau deține în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente." iar potrivit alin. 9 din același articol "După înființarea popririi, terțul poprit este obligat: a) să plătească, de îndată sau după data la care creanța devine exigibilă, organului fiscal suma reținută și cuvenită, în contul indicat de organul de executare silită;"

Instanța mai reține că, potrivit dispozițiilor art. 236 alin. 10 din C.proc.fisc. "În situația în care, la data comunicării adresei de înființare a popririi, terțul poprit nu datorează vreo sumă de bani debitorului urmărit sau nu va datora în viitor asemenea sume în temeiul unor raporturi juridice existente, înștiințează despre acest fapt organul de executare silită în termen de 5 zile de la primirea adresei de înființare a popririi".

De asemenea, conform art. 237 alin. 1 din C.proc.fisc. "Dacă terțul poprit înștiințează organul de executare silită că nu datorează vreo sumă de bani debitorului urmărit, dar din informațiile și documentele deținute organul fiscal are indicii că terțul poprit datorează asemenea sume debitorului, precum și în cazul în care se invocă alte neregularități privind înființarea popririi, instanța judecătorească în a cărei rază teritorială se află domiciliul sau sediul terțului poprit, la cererea organului de executare silită ori a altei părți interesate, pe baza probelor administrate, dispune cu privire la menținerea sau desființarea popririi".

Din cuprinsul înscrisurilor aflate la dosarul cauzei, rezultă că între debitorul D și terții popriți E și F au existat raporturi juridice, rezultând din contractul de împrumut din data de

Astfel, prin Contractul de împrumut din data de 21.05.2008 autentificat sub nr.de către (f. 43-46), debitorul D, în calitate de creditor-împrumutător a acordat terților popriți E și F, în calitate de debitori-împrumutați, suma de lei, cu titlu de împrumut.

Potrivit art. 2.4 și 3.1 din Contract, suma împrumutată urma să fie restituită în termen de 5 ani de la data semnării, respectiv până la data de 21.05.2013.

Așa cum reiese din adresele transmise de din data de 17.05.2016 (f. 50-51), la data de 23.06.2010 a fost restituită de către terții popriți debitorului suma de lei, prin transfer bancar, iar la data de 01.02.2012 aceștia au virat din nou în conturile debitorului suma de lei, cu titlu de "returnare împrumut".

În ce privește diferența de lei, instanța reține că, așa cum reiese din Declarația creditorului de recunoaștere a stingerii datoriei din data de 12.05.2016 (f. 49) coroborată cu mențiunea făcută de acesta pe contractul de împrumut, suma ce a făcut obiectul contractului de împrumut din data de, a fost restituită în totalitate de către terții popriți E și F debitorului D în luna mai a anului 2014, astfel încât la data înființării popririi terții popriți nu mai datorau sume de bani debitorului.

Instanța reține că, declarația de recunoaștere a stingerii datoriei a dobândit dată certă la data de 19.05.2016, prin depunerea acesteia la organul financiar, potrivit art. 278 alin. 1 pct. 2 din C.proc.civ. și face astfel, împreună cu mențiunea făcută de creditorul-împrumutător pe contractul de împrumut, dovada restituirii în totalitate a sumei împrumutate.

Mai mult, aceste aspecte se coroborează, totodată, și cu data scadenței prevăzută în contractul de împrumut, respectiv data de 21.05.2013, precum și cu prevederile art. 1503 din C.civ., potrivit căruia "Remiterea voluntară a înscrisului original constatator al creanței, făcută de creditor către debitor, unul din codebitori sau fideiutor, naște prezumția stingerii obligației prin plată. Proba contrară revine celui interesat să dovedească stingerea obligației pe altă cale".

Instanța reține că, în speță, creditoarea C nu a făcut nici o dovadă cu privire la existența, la data înființării popririi, a datoriei în quantum de lei în sarcina terților popriți și nici nu a înlăturat prin vreun alt mijloc de probă susținerile terților popriți, nefăcând dovada unei alte situații de fapt decât cea afirmată și dovedită de aceștia din urmă.

Potrivit art. 237 alin. 1 din C.proc.fisc., este necesar ca, "din informațiile și documentele deținute", organul fiscal să aibă "indicii că terțul poprit datorează asemenea sume debitorului".

Or, instanța constată că organul fiscal nu a arătat în ce constau aceste indicii și nu a prezentat instanței de judecată care ar fi documentele și/sau informațiile pe care acesta le deține din care să rezulte indiciile la care se face referire în art. 237, singurele aspecte invocate de acesta fiind cele referitoare la lipsa unor chitanțe de plată pentru suma de lei, precum și referitor la

inopozabilitatea față de terți a Declarației creditorului de stingere a datoriei față de lipsa datei certe a acesteia.

Astfel, raportat la primul motiv invocat, respectiv lipsa unor chitanțe de plată pentru diferența de lei din suma împrumutată față de principiului simetriei actelor juridice, instanța va avea în vedere imposibilitatea morală de preconstituire a unui înscris raportat la relațiile extrem de apropiate dintre părți, relații ce reies din întreg materialul probatoriu administrat în cauză, și în special din planșele foto (f. 18-41, Vol. II) coroborate cu declarația martorului G, audiat în cauză (f. 42, Vol. II), devenind astfel aplicabile prevederile art. 309 alin. 4 pct. 1 din C.proc.civ.

De asemenea, în ce privește inopozabilitatea față de terți a declarației creditorului de recunoaștere a stingerii datoriei din data de 12.05.2016 (f. 49), instanța urmează a înlătura ca neîntemeiat și acest motiv invocat de creditoare.

Așa cum s-a arătat mai sus, prin depunerea declarației creditorului de recunoaștere a stingerii datoriei la organul financiar la data de 19.05.2016, acest înscris a dobândit dată certă, de la acel moment devinind opozabil terților și producând, astfel, efecte juridice depline.

Mai mult, chiar și în ipoteza în care declarația dată de creditor de stingere a datoriei nu ar fi avut dată certă, instanța reține că, potrivit art. 278 alin. 2 C.proc.civ., ”*Sub rezerva unor dispoziții legale contrare, instanța, ținând seama de împrejurări, poate să înlătore aplicarea, în tot sau în parte, a dispozițiilor alin. (1) în privința chitanțelor liberatorii*”.

Prin urmare, în ipoteza în care creditoarea C ar fi considerat, în mod întemeiat, că Declarația de stingere a datoriei făcută de debitorul D nu ar reflecta adevărul, aceasta ar fi avut la îndemână posibilitatea formulării unei plângeri penale în acest sens.

Având în vedere toate aceste considerente, instanța constată neîndeplinită condiția prevăzută în cuprinsul art. 236 alin. 1 din C.proc.fisc., și anume, ca din probele administrate să rezulte că terții popriți datorează sume de bani debitorului, motiv pentru care urmează să respingă cererea de chemare în judecată formulată de creditoarea C în contradictoriu cu debitorul D și terții popriți E și F, ca neîntemeiată, și, pe cale de consecință, să desființeze poprirea înființată de creditoare prin Adresa de înființare a popririi nr., emisă în dosarul de executare nr., împotriva terților popriți E și F.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge cererea de chemare în judecată formulată de creditoarea C,, cu sediul în, în contradictoriu cu debitorul D, CNP, domiciliat în și terții popriți E și F, ambii cu domiciliul ales la, ca neîntemeiată.

Desființează poprirea înființată de creditoare prin Adresa de înființare a popririi nr., emisă în dosarul de executare nr., împotriva terților popriți E și F.

Cu drept de apel în termen de 5 zile de la comunicare, cererea de apel urmând a fi depusă la Judecătoria Sectorului 3 București.

Pronunțată astăzi, 09.07.2018, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte,

Grefier,

Pentru grefierul aflat în concediu
semnează grefierul șef de secție